

Nettengd Biblía fyrir börn
kynnir

Eldur af
himnum
sendur

Höfundur: Edward Hughes

Myndskreytingar: Lazarus

Aðlagað af: E. Frischbutter

Þýðandi: Þráinn Kristjánsson

Framleiðandi: Bible for Children
www.M1914.org

©2010 Bible for Children, Inc.

Skilmálar: Þér er heimilt að afrita eða prenta
þessa sögu, en ekki selja.

Útlitið var orðið slæmt í Ísrael.
Konungur og drottning voru
hatursfull gagnvart
Guði.

Þvílík fyrirmynd! Fyrr en varði,
var fólkið líka upp á móti Guði,
og fór að tilbiðja
falska
guði.

Var þar nokkur sem elskaði Guð?

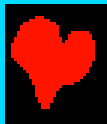
Jú, það voru fáeinir trúfastir
tilbiðjendur. Dag nokkurn talaði
Guð til eins þeirra, Elía að
nafni.

Elía sagði við Akab,
kónginn vonda:
"Svo sannarlega
sem Drottinn,
Guð Ísraels,
lifir, skal
hvorki drjúpa
dögg né regn
þessi árin,
nema ég segi
svo til um."

Þetta táknaði
hallæri! Guð
mundi ekki
leyfa fólki
sínu,
Ísraelum,
að halda
áfram þeirra
syndsamlega
lífarni.

Eftir að
Elía hafði
varað
konung

við, sendi Guð hann á afskektan
stað úti sveit, þar sem
hann áði við læk nokkurn.

Þá komu
hrafnar,
af Guði
sendir, og
færðu

honum mat. Þeir færðu honum
brauð og kjöt kvölds og morgna.
Svo drakk hann úr læknum.

Svo
kom
að því,
vegna

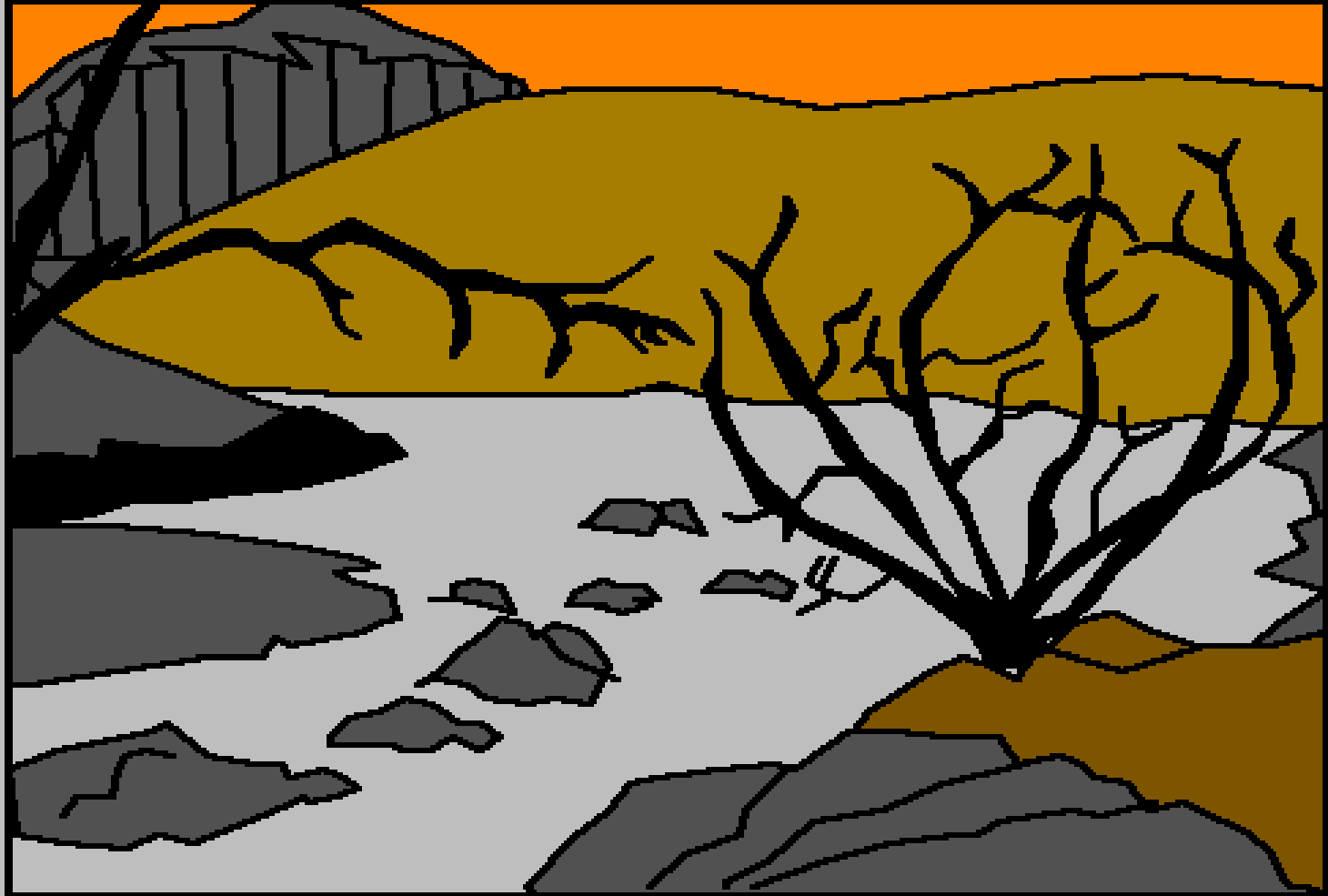
Rigningarleysis, að lækurinn þornði
upp. Orð Guðs var nú að sannast.

Öll jarðrækt og gróður rénaði
og olli matarskort og hungri.

Vatnsskorturinn hlítur að hafa
ollið Elía miklum áhyggjum.

Guð sagði við Elía: "Rístu upp, farðu til Zarefta og dveldu þar um tíma. Sjá, ég hefi gefið ekkju nokkurri

fyrirmæli um að sjá um þig."

Guð vissi þarfir
þjóns síns, en
einkennilega
fór hann að því.
Elía þóknaðist
Guði sínum.

Pegar hann kom
til Zarefta,
var ekkjan við
borgarhliðið að
safna saman
eldiviði.

Elía kallaði til ekkjunnar:

“Vinsamlegast
færðu mér
svolítið vatn
í krukku,

og
smá
bita af
brauði”.

“Ég hef ekkert brauð,” svaraði
ekkjan. “Ég á
aðeins hnefa
af hveiti,
og svolitla
matarolíu

í
krús.”

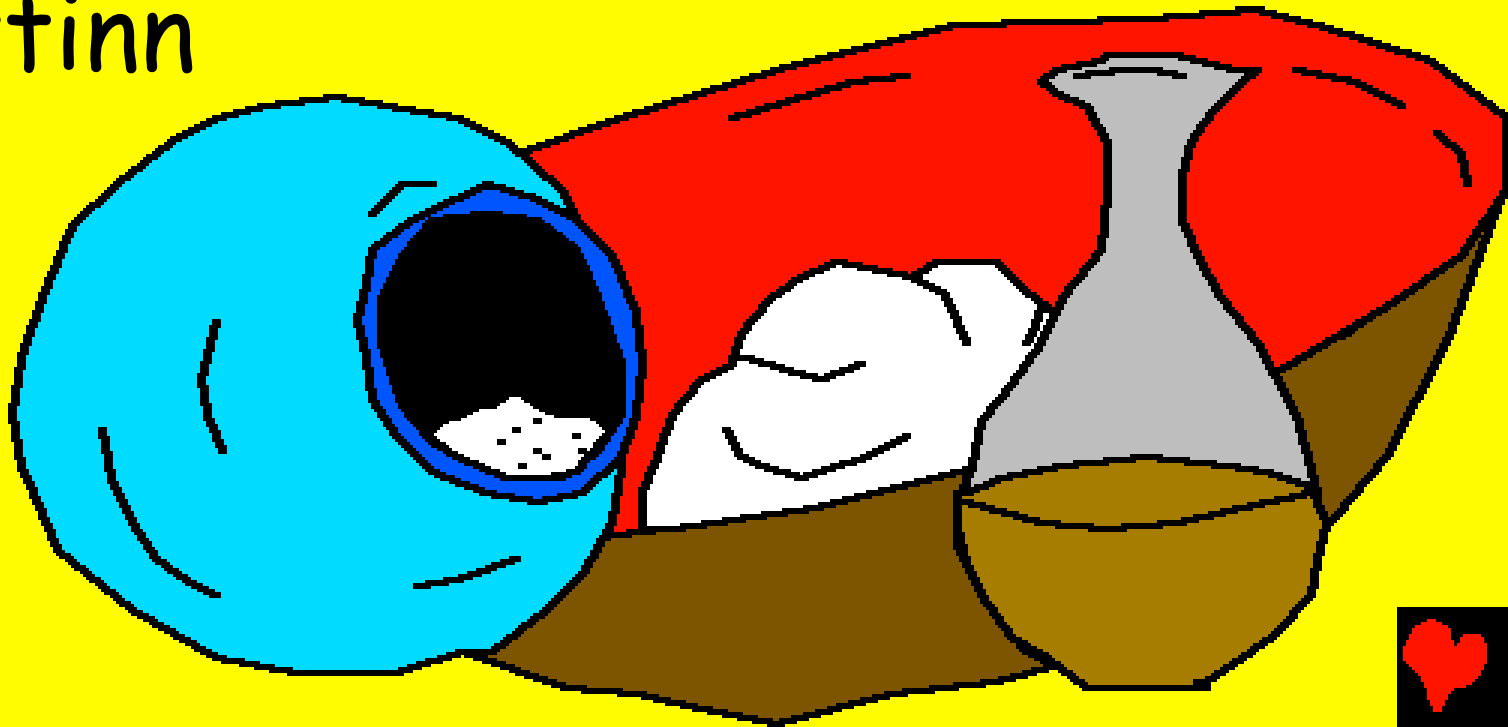
Þá sagði konan við Elía, að
þegar þetta væri
búið, mundi
hún og sonur
hennar búast
við að deyja

af
hungri.

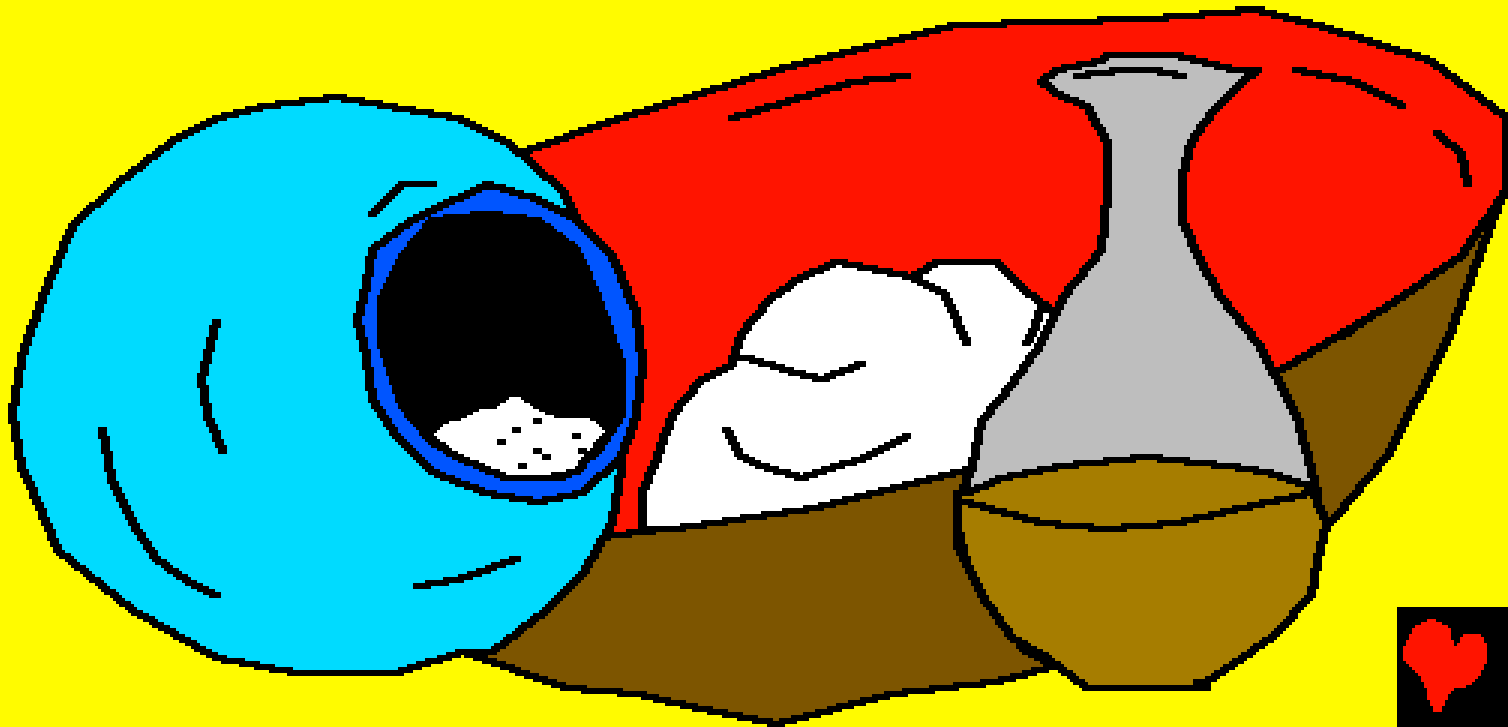

"Óttastu ekki!", sagði Elía. "Bakaðu fyrst handa mér smá brauðköku og færðu mér, og bakaðu síðan handa þér og syni þínum. Hveitið mun ekki klárast, né olían þverra, til þess dags er Drottinn

sendir regn á jörðina á ný."

Guð stóð við orð sín og framkvæmdi kraftaverk. Konan og sonur hennar höfðu nóg að borða í marga daga, og hvorki hveitið né matarolían þverraði.

Elía bjó hjá þeim um tíma. Dag
nokkurn skeði sorglegur atburður.

Sonur ekkjunnar
dó. Elía bar lík
drengsins til
herbergis
upp á
loftinu.

Hann hrópaði til Guðs og sagði: "Ó Drottinn Guð minn, ég bið þig, láttu sál þessa drengs koma til baka, og lífgaðu hann við."

Þvílík,
óhugsandi
bæn!

Drottinn heyrði bæn Elía
og sál drengsins kom
aftur í hann, og
lifnaði hann
við á ný.

Þegar Elía síðan tók drenginn niður í stofu til móður hans, sagði hún, "Nú veit ég að orð Drottins, sem þú hefur mælt, er sannleikur."

Premur árum síðar sendi Guð Elía
aftur til konungs til að segja honum:

“Ég ætla að láta rigna á jörðina.”
Fara og tala við Akab?

Kona hans Jesebel hafði myrt
hundrað af spámönnum Guðs.

En Elía gerði eins og honum var sagt.
Hann fór á fund Akabs konungs.

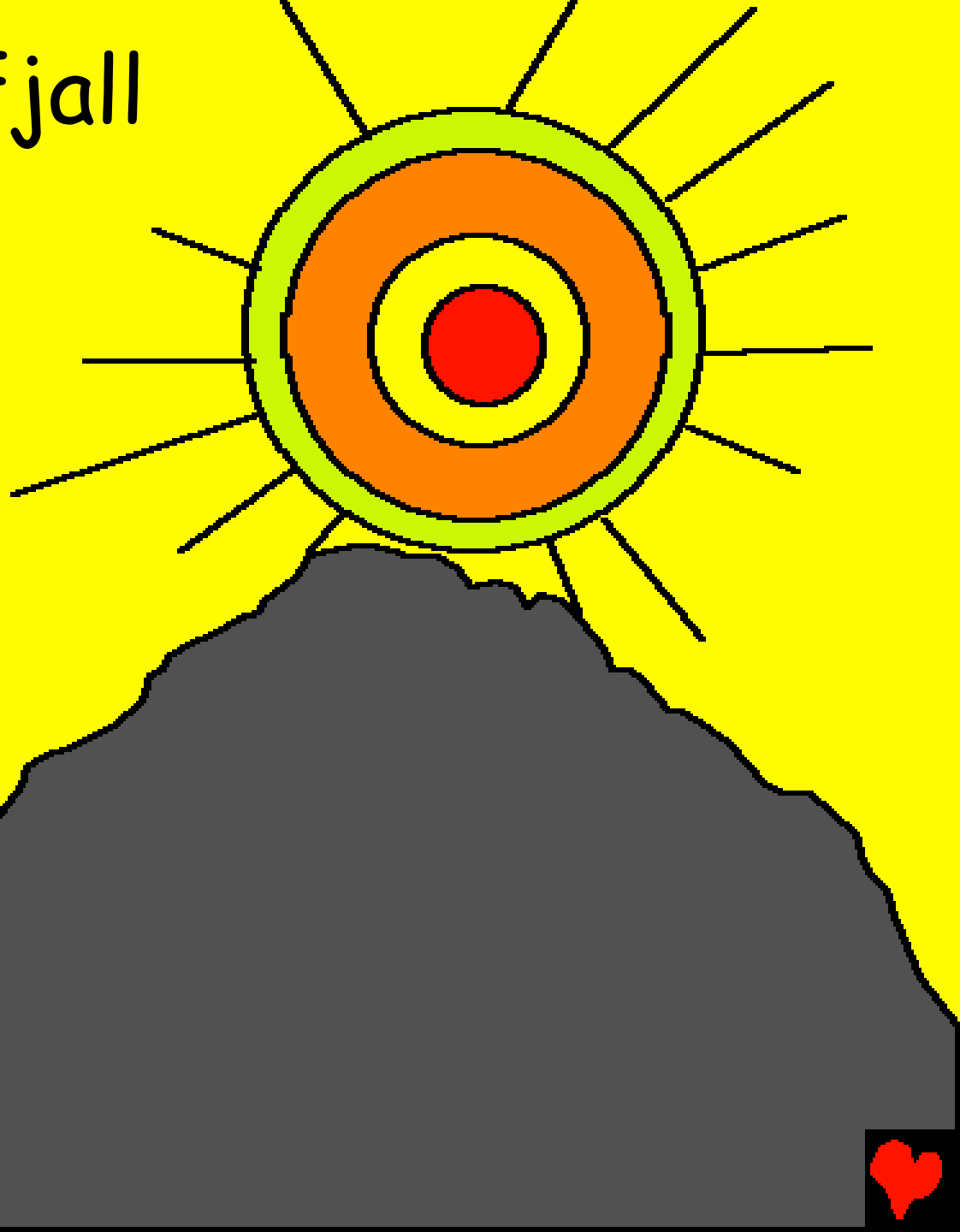
Þegar þeir svo
mættust, sagði
Elía við Akab:
Send þú nú og
stefndu öllu
Ísrael á minn
fund við

Karmelfjall,

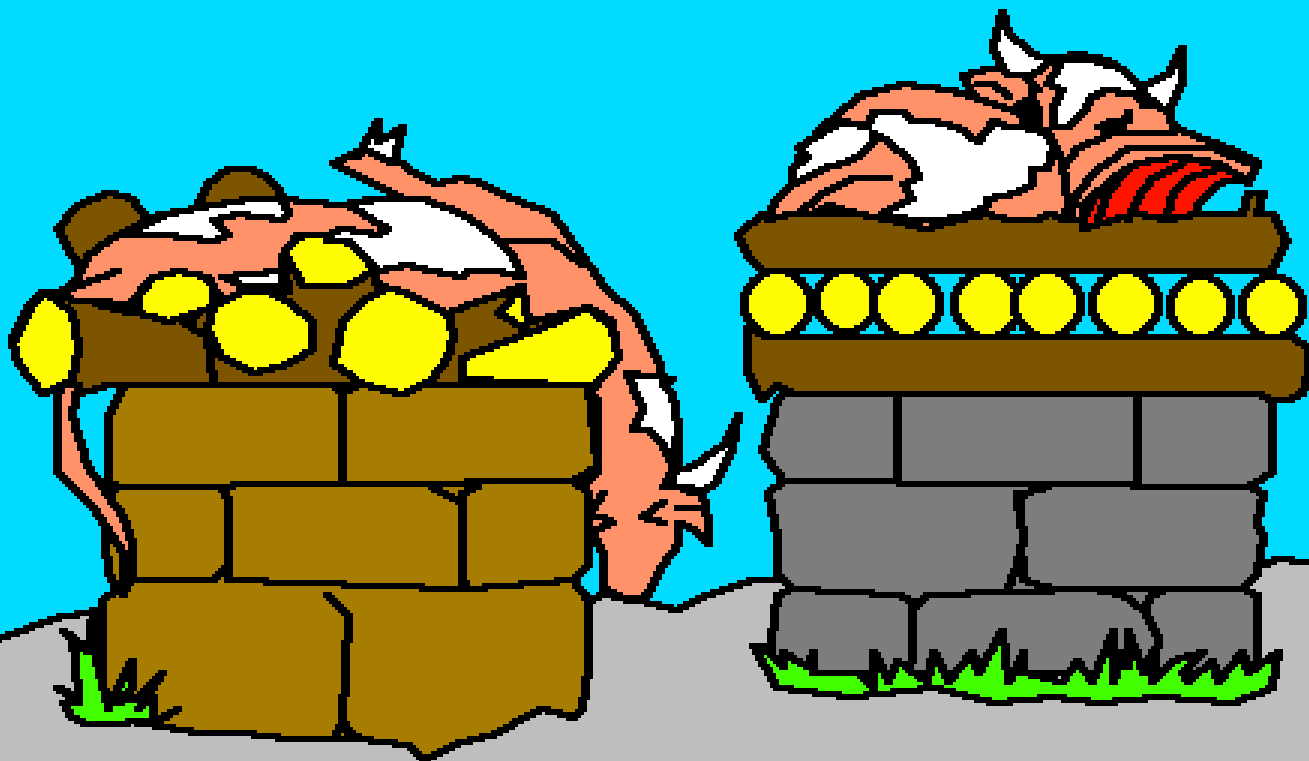
svo og hinum 850
fölsku spámönnum.

Þar við Karmelfjall
talaði Elía til
fólksins. "Sé
Drottinn hinn
sanni Guð,
þá fylgið
honum."

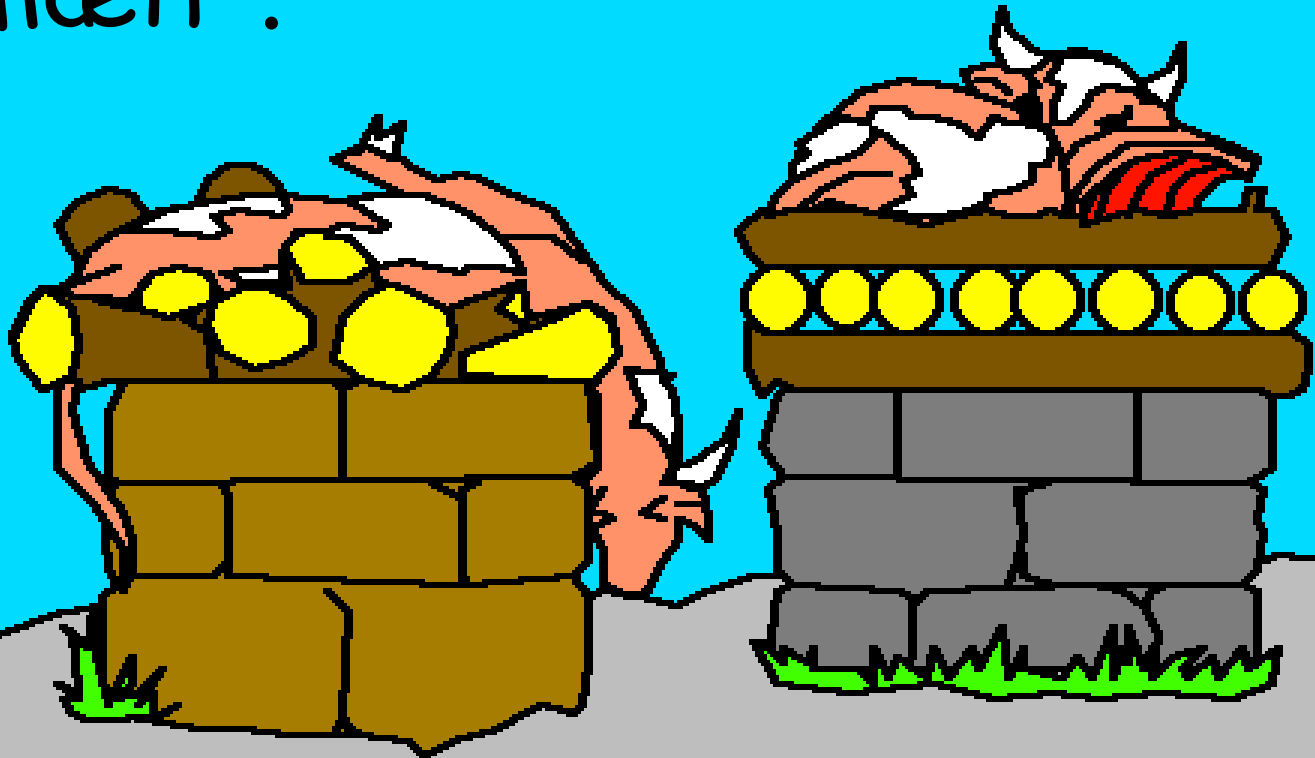

Elía lét fella tvö naut til fórnunar.
Hann skipaði svo fyrir að eldur
skyldi ekki borinn að.

“Þið kallið á nafn guða ykkar, og ég kalla á nafn Drottins. Sá Guð sem svarar með eldi, er hinn sanni Guð.” Þá svaraði allt fólk: “Þetta er vel mælt”.

Frá morgni til kvölds, ákölluðu fölsku spámennirnir guði sína. Þeir dönsuðu og skáru sig með hnífum þar til þeim blæddi. En ekki birtist eldurinn.

Elía lét
rennbleyta
viðinn og
fórnina, svo
vatnið rann
allt í kringum
altarið, og bað
til Guðs. "Ó heyr
bæn mína
Drottinn, ...

... svo þetta fólk
megi læra og vita,
að þú ert hinn eini
og sanni Guð..."
Þá birtist eldur
Drottins, og
eyddi fórninni,
viðnum, altarinu,
steinunum og
grassverðinum!

Þegar fólk ið sá hvað skeð
hafði, féll það fram á
ásjónur sínar og sagði:
"Drottinn er hinn sanni
Guð!"

Og þá sagði Elía: "Takið höndum spámenn Baals. Látið engann þeirra sleppa!"

Elía gerði það sem Akab
konungur hefði átt að gera
löngu áður. Hann banaði
fölsku spámönnunum.

Elía sagði þá
Akab að nú færi
senn að rigna. Þá
birtist smá ský á
himni.

Það skyldi þó
ekki ætla að fara
að rigna, eftir þennan
hræðilega þurrk, í
meira

en þrjú
ár?

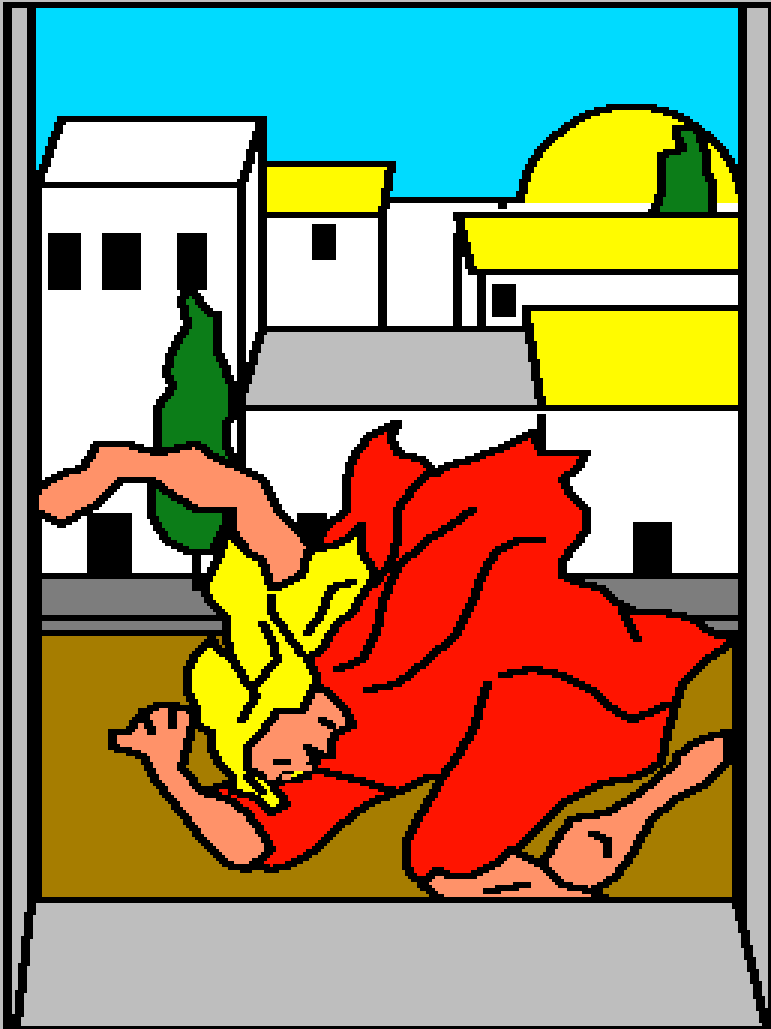

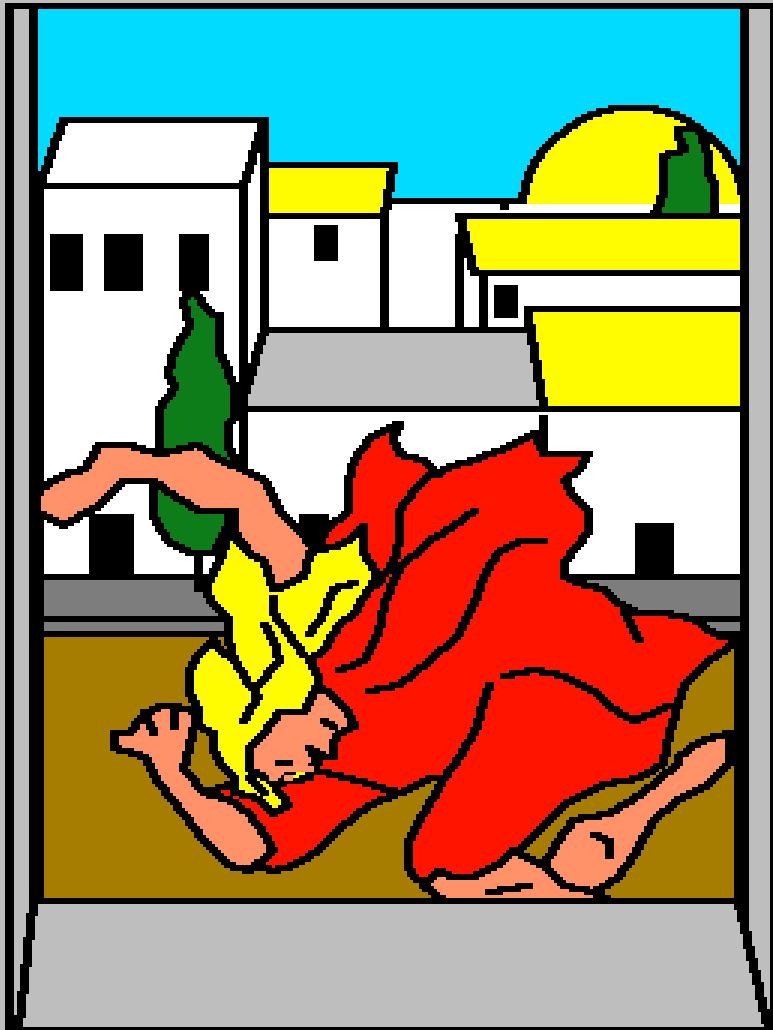
Stuttu síðar fylltist
himinninn af dökkum skýjum
og vindi, og kom þá
hellirigning. Rigningin
var send af Guði.
Guð sýndi fólkinu að
Elía hafði sagt þeim
sannleikann. Og Guð
sýndi, að hann einn,
er hinn sanni Guð.

Heldur þú að Akab
hafi heiðrað Guð
og þjón hans Elía?
Nei! Staðreyndin
er, að Jesebel
reyndi að myrða
Elía en hann slapp.

Í lokin, féll Akab
í orustu, og
hirðfólk hans
hrynti Jesebel
niður af háum
múr. Fallið varð
henni að bana.

Hvað varð um
Elía? Dag nokkurn
sendi Guð eldlegann
vagn ...

... dreginn af
eldlegum hestum og
Elía fór til himins
í stormviðri.

Eldur af himnum sendur

Sögu þessa úr heilagri ritningu,
biblíunni,

er að finna í

Fyrri Konungabók 17-19.
Síðarri Konungabók 2

“Þegar orð þín ljúkast upp, ljóma þau.”
Sálmarnir 119:130

Endir

Þessi biblíusaga er um okkar dýrlega Guð,
sem skapaði okkur, og sem vill að þú
þekkir hann.

Guð veit að við höfum öll gert rangt, sem
hann kallar synd. Hegning syndarinnar er
dauði, en Guð elskar þig svo mikið, að hann
sendi sinn eina son, Jesú, til að deyja á
krossi í hegningarskini fyrir syndir þínar.
Svo vaknaði Jesús aftur til lífs, og fór heim
til himnaríkis. Ef þú trúir á Jesú, og biður
hann að fyrirgefa þér syndir þínar, þá
fyrirgefur hann þér tafarlaust, og kemur til
að lifa í þér, og þú með honum til eilíðar.

Ef þú trúir þessu, segðu þá
eftirfarandi til Guðs:

Kæri Jesús, ég trúi að þú sért Guð, sem
komst í líki manns til að deyja fyrir syndir
mínar, og komst svo aftur til lífs. Ég bið þig
að koma nú inní líf mitt og fyrirgefa mér
syndir mínar, svo ég geti byrjað nýtt líf, og
komið svo til að vera með þér í himnaríki.
Hjálpaðu mér að hlýðnast þér, og lifa fyrir
þig sem barn Guðs. Amen

Lestu biblíuna og talaðu við Guð á
hverjum degi!

